

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118339777
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118339777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČ: 247 85 199, Česká republika, právne zastúpený spoločnosťou ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: I. L., nar. X.XX.XXXX, bytom N. XXXX, W., o zaplatenie 340 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 13. júna 2019 sp. zn. 42Csp/2/2019-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 340 € a úrok z omeškania z uvedenej sumy od 17.12.2016 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. a žalovanou bola dňa 6.3.2014 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z. v čase účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 340 € s tým, že zároveň v uvedený deň bola medzi žalobcom a žalobkyňou uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaná zaviazala za poskytnutie služby, spočívajúce v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhrady splátky spotrebiteľského úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 570785196, zaplatiť žalobcovi celkovú odmenu vo výške 175,10 €, v 60 pravidelných splátkach. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že porovnaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, obidve boli uzatvorené dňa 6.3.2014, spotrebiteľka mala záujem a prejavila vôľu uzavrieť úverovú spotrebiteľskú zmluvu na sumu 340 €, ktorú však veriteľ rozdelil do dvoch zmlúv a tým navýšil účelovým spôsobom výšku splátok, výšku RPMN, výšku úrokovej sadzby, výšku poplatkov, ktoré boli rozdelené na dve časti. Je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nemal právo žiadať osobitnú odmenu 175,10 € za to, že bude preberať platby za splátky na základe poskytnutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je to právna povinnosť, ktorá je spojená s poskytnutím úveru a s jeho povinnosťou prevziať splátky, na ktorých sa s dlžníkom dohodol. V dôsledku takéhoto účelového navýšenia úroku, splátok, RPMN, došlo k prekročeniu zákonných limitov v rozpore so ZoSÚ, na základe čoho je dôvodné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a zmluvu o zabezpečení splátok úveru je dôvodné považovať za neplatný právny úkon. Súd napriek uvedenému záveru žalobcovi nepriznal právo na zaplatenie sumy 340 €, keďže žalobca nekonkretizoval a nepreukázal, akú sumu žalovaná zaplatila, aby túto sumu mohol odpočítať z poskytnutého úveru 340 € a zaviazat žalovanú k zaplateniu rozdielu. Samotný žalobca znemožnil rozhodnutie súdu na základe

svojho tvrdenia uvedeného v bode III. posledný odsek žaloby, v ktorom uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky išlo o sumu 632,40 € (celková čiastka úveru ponížená o platby žalovaného uhradené ku dňu postúpenia pohľadávky). Platby žalovanej žalobca ku dňu postúpenia pohľadávky nedefinoval a teda ani nepreukázal. Taktiež v konaní žalobca nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že žalovanej reálne odovzdal a poskytol úver vo výške 340 €. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže si ich neuplatnila a preukázateľne jej žiadne ani nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania porušil jeho procesné práva. Poukázal na skutočnosť, že samotná zmluva o zabezpečení splátok úveru aj v prípade, že by bola absolútne neplatnou, nemá za následok absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy, keďže táto má len akcesorickú povahu. Nesprávne vyhodnotil aj skutkové tvrdenie uvádzané v článku I. žaloby, kde bolo uvedené, že „žalovaný pôvodnému veriteľovi uhradil v danom prípade celkovo 0 EUR a teda uhradil riadne len 0 splátok, pričom na 1. splátku uhradil len 0 EUR. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 vyplýva deklarovanie tvrdenia postupcu, že žalovanou bolo „zaplateno do odpisu“ suma vo výške 0,00 EUR a teda, že ku dňu postúpenia pohľadávky nebolo voči predmetnej zmluve č. 570785196 evidované žiadne plnenie. Pokiaľ súd prvej inštancie v odseku 3. a 4. konštatuje doručenie písomnosti žalovanej iba pomocou fikcie doručenia, v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 4 ZoSÚ, podľa ktorého neustanovuje povinnosť doručenia do vlastných rúk a ani na základe skúsenosti súdu nie je možné prezumovať nedoručenie oznámenia o postúpení pohľadávky. Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 570785196 si žalovaná vybrala hotovostný režim, čo bolo riadne zaznamenané, že klientka prevzala peňažné prostriedky a ich prevzatie potvrdila svojim podpisom na prvej strane, v ľavej dolnej časti zmluvy. Žalovanej bol teda poskytnutý peňažný obnos vo výške 340 €, žalobou si uplatnil (iba) rozdiel medzi požičanou sumou a splátkami zaplatených žalovanou stranou pôvodnému veriteľovi. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Záver súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 340 € na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 6.3.2014 č. 570785196, je správny. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a vyslovenými skutkovými a právnymi závermi uvedenými v bode 5. odôvodnenia rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalobca poskytol v súvislosti s podanou žalobou v priebehu konania také skutkové tvrdenia, na základe ktorých nebolo možné vyvodiť dôvodnosť uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanej na zaplatenie sumy 340 €. Navyiac, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, tieto skutkové (dôkazné) tvrdenia boli aj protichodné, keď v jednej časti žaloby žalobca uviedol, že „žalovaný pôvodnému veriteľovi uhradil v danom prípade celkovo 0 Eur a teda uhradil riadne len 0 splátok, pričom na 1. splátku uhradil len 0 EUR“, keď v ďalšej časti žaloby protichodne uviedol „hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 632,40 € (celková čiastka úveru ponížená o platby žalovaného, uhradené ku dňu postúpenia pohľadávky)“. Aj v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti III. prvý odsek vo vzťahu k uvedenému žalobca uviedol „žalovanému bol poskytnutý peňažný obnos vo výške 340 €. Žalobca si žalobou uplatnil (iba!) rozdiel medzi požičanou sumou a splátkami zaplatených žalovanou stranou pôvodnému veriteľovi“. Na základe uvedeného v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP neostávalo súdu prvej inštancie, ale aj odvolaciemu sumu konštatovať, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva skutkové zistenie, že žalovaná je dlžníčkou, ktorá na základe uzavretej úverovej zmluvy bola povinná vrátiť dlh (poskytnutý

úver) v celej výške 340 € alebo len jeho časť, keďže žalobca sám na základe dôkazného tvrdenia a dôkaznej povinnosti tieto skutočnosti v konaní jednoznačne nepreukázal.

7. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania a vyhodnotenia skutkového stavu správne dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu z dôvodu neunesenia dôkaznej povinnosti, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

8. Úspešnej žalovanej odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní si tieto trovy neuplatnila a preukázateľne jej ani žiadne nevznikli.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)